

ὁδούς ἀπειροὶ πρόσωπιδοφόροι, οἵτινες ἐπλήρουν αὐτὰς εὐθυμίας. Διεξήγοντο μεταξὺ τῶν τὰ εὐθυμώτερα παιγνίδια, οἱ δὲ μεταμφιεσμοὶ ἦσαν τόσον ἐπιτυχεῖς ὅσον καὶ ἀστεῖοι.

Ἦσαν ἐκεῖ ἀναμειγμένοι εἰς παραδοξότατα συμπλέγματα. Τροβατόροι καὶ λησταὶ ἵπποται καὶ σάτυροι· καλόγηροι καὶ νύμφαι. Τὸ πᾶν εὕρισκετο ἐν εὐθυμίᾳ, τὸν δὲ ἀέρα ἐπλήρου ἡ ζωηρότης καὶ ὁ τρελλὸς ἡχηρὸς γέλως, πρὸς δὲ καὶ ἡ λεπτή ἐκείνη εὐωδία τῶν ἴων καὶ λοιπῶν ἀνθέων τοῦ Φεβρουαρίου. Ἐκεῖ συνηντῶντο παλαιοὶ γνώριμοι καὶ ἐτέλουν τὰς κωμικωτέρας σκηνὰς ἀναγνωρίσεως· ἄλλοῦ πάλιν συνεκρούοντο, ἔλαμπον τὰ ξίφη εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἵπποτῶν καὶ τὰ ἐγχειρίδια τῶν ληστῶν καὶ ἕκαστος θὰ ἐφοβεῖτο περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς συμπλοκῆς ἐὰν αὐτὴ δὲν ἀνελεύετο ἐν μέσῳ ἡχηρῶν γελώτων καὶ διαρκῶν περιπτύξεων, ἅς μετὰ ταῦτα ἠκολούθει συνεχῆς χορὸς μετὰ παντός ἐίδους μουσικῆς, ἐν ᾧ ἐπρώτευσεν πάντοτε ὁ ἐγγχώριος ἀσκήος.

Περὶ τὴν δειλίην πρὸ πάντων ὁ θόρυβος καὶ ἡ εὐθυμία ἔφθασαν εἰς τὸ ἔπακρον.

Τὸ πᾶν συνωθεῖτο ἐπὶ τῆς κυρίας λεωφόρου τῆς διασχίζουσας τὴν πόλιν· ἐκεῖ οἱ μετημφιεσμένοι ἐπολλαπλασιαζόντο, ὑπῆρχε δὲ ἀδιάκοπος βοή καὶ διαπεραστικοί, ἀνυπόφοροι ἤχοι κραυγῶν, ἄσματων καὶ γελώτων· πλῆθος ἀμέτρητον ἀμαζῶν καὶ ἵππέων συνωθεῖτο ἐπὶ τῆς μεγάλης ταύτης ὁδοῦ· αἱ ἀμαζαὶ τῶν ἀριστοκρατῶν, φέρουσαι κυρίας καὶ κυρίους, διὰ πολυτελῶν μελανῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον «δόμινο» μετημφιεσμένων, ἔγεμον ἴων καὶ ἄλλων ἀνθέων διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἐπιβαίνοντες ἔτυπτον τοὺς ἄλλους ἐπωχουμένους καὶ τοὺς εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀριστοκρατικὰ μέγαλα θεωμένους.

[Ἐπεται συνέχεια].

A. Δ. X.

ΤΟ ΠΕΡΑΜΑ

Ἐπεισόδιον τοῦ Γαλλο-Γερμανικοῦ πολέμου.

Οἱ Γάλλοι, ἡττηθέντες, εὕρισκοντο ἤδη εἰς εἰκοσάωρον ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀπόστασιν, ὑποχωροῦντες πρὸς τὴν Chalons· Ἡ ἡττηθεῖσα στρατιὰ εἶχεν ἤδη διαβῆ τὸν Μεῦσιν καὶ εἰς ἀπόστασιν πολλῶν μιλίων, καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ ποταμοῦ, αἱ γέφυραι εἶχον καταστραφῆ, ἵνα ἐμποδίσωσι τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πορείαν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ὄντως, ἡ πορεία τῶν Γερμανῶν ἀνεχαιτιζέτο, ἀλλὰ συγχρόνως οἱ δυστυχεῖς Γάλλοι στρατιῶται, οἵτινες, εἴτε εἶχον πληρωθῆ ἐν ταῖς μάχαις, εἴτε μετὰ τὴν ἡττάν των, εἶχον διασκορπισθῆ ἐκ τῶν τάξεων των, θ' ἀπέθνησκον, διότι ἡ μόνη σωτηρίας ὁδός, ὁ ποταμός, εἶχε καταστῆ ἀδιάβατος, ὡς ἐκ τῆς καταστροφῆς τῶν γεφυρῶν.

Ἡ νύξ ἐπήρχετο. Σιωπηλαὶ σκιαὶ ἐφαίνοντο ἔνθεν καθεῖθεν παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, ὁμιλός τις, μετὰ σημείων μανιώδους ἀπελπισίας, ἔστη πρὸ τῶν ἐρει-

πίων γεφύρας, ἧς τὸ ἕν μόνον τόξον διετηρεῖτο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ. Αἱ ὄραι παρήρχοντο καὶ αἱ σκιαὶ ἐπληθύνοντο, οἱ δὲ ὄμιλοι καθίσταντο συμπαγέστεροι, στρατιῶται δὲ ἀπάντων τῶν τωμάτων, πλανώμενα λείψανα τῆς ἀπολεσθείσης μάχης, βαθμηδὸν προσήρχοντο. Φωναὶ καὶ στεναγμοὶ ἤρξαντο νὰ ταράττωσι τὴν βαθεῖαν νυκτερινὴν σιγὴν. Τινὲς ἐπεχείρησαν νὰ διαβῶσι τὸν ποταμὸν ἐπὶ ξύλων, ἄλλοι δὲ ἀνύψουν τοὺς βραχίονας προτείνοντες ἐν τῇ ἀγωνίᾳ των τὰς πυχμάς, ὅπως μετ' ὀλίγον ὑποταχθῶσι καρτερικῶς εἰς τὸ πεπρωμένον των.

— Διατί νὰ μὴ χαθῶμεν εἰς τὴν μάχην τὸ πρῶτ; ἀνεφώνουν.

Πυρὰ ἀνήθη καὶ περὶ αὐτὴν συνηθροίσθησαν πάντες, οἱ πληγωμένοι ἐσύρθησαν ὅσον πλησιέστερον ἠδύναντο καὶ περὶ αὐτοὺς οἱ λοιποὶ ἀπετέλεσαν εὐρὺ κύκλον. Αἶφνης ἰσχυρὰ φωνὴ ἐτάραξε τὴν ἐπικρατοῦσαν λυπηρὰν σιγὴν.

— Εἰς ἀπόστασιν ὀκτῶ λευγῶν ὑπῆρχεν ἡ γέφυρα «Pont de la Fourche», ἵσως αὐτὴ νὰ μὴ κατεστράφη· πηγαίνωμεν νὰ ἴδωμεν.

Ὁ ὀμιλήσας ἦτο ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ, ὅστις, παρὰ τὴν πυρὰν ἰστάμενος, ἐξήταξε χάρτην, ὃν μόλις εἶχε ἐκτυλίξει, ὁ δὲ δάκτυλός του ἐδεικνυεν ἐπὶ τοῦ χάρτου σημείον τι, ἐν ᾧ ἦτο γεγραμμένον: «Pont de la Fourche». Διάφοροι ἀξιωματικοὶ συνηθροίσθησαν περὶ τὸν ὀμιλήσαντα καὶ βραχεῖα συνδιάλεξις ἐγένετο, μεθ' ἧν ἤρξαντο φωνάζοντες:

— Πηγαίνωμεν. Ἐμπρός.

Πολλοὶ ἀνηγέρθησαν, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ πολλαὶ οἰμωγαὶ ἠκούσθησαν προερχόμεναι παρὰ τῶν πληγωμένων, οἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ βαδίσωσι καὶ ἐφοβοῦντο μήπως ἐγκαταλειφθῶσιν.

— Ποῖος εἶνε ὁ ἀρχηγός, ἠρώτησέ τις.

Οἱ ἀξιωματικοὶ ἀντήλλαξαν ἐρωτηματικὸν βλέμμα καὶ εἶτα, ἀνυψοῦντες τὰ πηλίκιά των, ἐχαιρέτισαν σιωπηλῶς τὸν ἐρωτήσαντα, ὅστις ἦτο ὑψηλόσωμος συνταγματάρχης τῶν Δραγόνων, ἔτι ὑψηλότερος φαινόμενος ὡς ἐκ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸν ποδῆρους στρατιωτικοῦ μανδύου καὶ ὁ μόνος ἐπιζήσας ἀνώτερος ἀξιωματικός.

— Εὐχαριστῶ, κύριοι, εἶπεν, ὅλοι οἱ ἔπιπποι νὰ παραχωρήσωσι τοὺς ἵππους των εἰς τοὺς πληγωμένους· σβύσατε τὴν φωτιὰν καὶ μάρε!

Καὶ δίδων τὸ παράδειγμα, καίτοι ἔφερε πληγὴν εἰς τὸ μέτωπον, ἀπίπτει πρῶτος αὐτὸς καὶ θέσας ἐπὶ τοῦ ἵππου τοῦ ἕνα στρατιώτην κυνηγόν, οὗτινος ὁ μηρὸς εἶχε συντριβῆ ὑπὸ σφαίρας πυροβόλου, ἐτέθη εἶτα ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ μικροῦ σώματος, ὅπερ ἐν τῇ νυκτερινῇ πορείᾳ προσωμοίαζε πρὸς σωρείαν φαντασμάτων. Ἡ πορεία των ἦτο βραδεῖα, διότι δὲν ὑπῆρχον ἀρκετοὶ ἵπποι ἵνα μεταφέρωσι τοὺς πληγωμένους πάντας, καὶ οἱ ἐλαφρώτερον πληγωμένοι ὑποχρεοῦντο νὰ βαδίζωσιν ἐρειδόμενοι ἐπὶ τῶν συστρατιωτῶν των.

Ἡ ὠχρὰ πανσέληνος ἐφώτιζε τὴν ὁδόν,

ἦν ὄφειλον νὰ διατρέξωσιν. Ὀκτῶ λευγαὶ! Ἀπλοῦν παίγνιον διὰ στρατιώτας μόλις ἐξερχομένους ἐν ὠραία ἡμέρᾳ ἐκ τοῦ στρατοπέδου των, ἀλλ' οἱ δυστυχεῖς ἐκείνοι φυγάδες, οἵτινες ἦσαν κεκμηκότες καὶ αἰμόφυρτοι, ἀνὰ πᾶν βῆμα ὑφίσταντο μαρτύριον, ἐνόμιζον δὲ ὅτι τὸ τέμμα τῆς πορείας των ἀπεμακρύνετο καθ' ὅσον αὐτοὶ προχωροῦν. Τινὲς, ἵνα δυνήθωσι νὰ προχωρήσωσιν, ἔρριψαν καὶ τὸν ἀπομειναντα αὐτοῖς ὀπλισμὸν καὶ ἔβαινον μετ' ὀφθαλμοῦς ἡμικλείστους κλονιζόμενοι ἀνὰ πᾶν βῆμα ὡς οἰνοβαρεῖς.

Μικρὰ ταραχὴ ἀκουσθεῖσα εἰς τὰ περίεξ ἐνέσπειρε πανικὸν εἰς τὰς τάξεις καὶ ὁ ἀρχηγὸς ἔστη ἵνα καλῶς ἀκροασθῆ, καθότι ἐπῆλθεν ὁ φόβος μήπως περιεκυκλοῦντο ὑπὸ κατασκόπων, καταδιωκόμενοι ἤδη ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Ζουάβοι τινὲς, μετὰ τὸ ὄπλον τεταμένον, μετέβησαν πρὸς ἀνίχνευσιν. Ὁ θόρυβος κατέπαυσε πρὸς καιρὸν, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἤρχισεν. Εἶχον ἤδη ἐπὶ ἐξάωρον βαδίσει καὶ ἡ ἡμέρα ἤρξατο ἀνατέλλουσα.

Ἐφ' ὅσον τὸ φῶς ἠῤῥαξαν, ἡ ἀθλιότης τῶν φυγάδων, ἦν ἡ νύξ εἶχεν ἀποκρῦψει, ἐγένετο μᾶλλον καταφανής. Ράκη πλήρη αἵματος καὶ βορβόρου ἀντὶ στολῶν περιέβαλον τοὺς πλείστους καὶ πάντες ἔτρεμον ὑπὸ τὸ διαπεραστικὸν ψῦχος τῆς πρωίας. Αἶφνης ὁ ἀρχηγὸς ἀνέκραξεν:

— Ἄλτ, πλὴν τόσον σοβαρῶς ὥστε τρόμος κατέλαβε πάντας.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ ἐφαίνοντο ἴχνη καταστραφείσης γεφύρας, μαρτυροῦντα ποῦ ὑπῆρξέ ποτε ἡ «Pont de la Fourche». Ἀγριαὶ κραυγαὶ ἀπελπισίας διέφυγον τὰ στήθη τινῶν, ἐνῶ ἕτεροι, ρίπτοντες τὰ ὄπλα των εἰς τὸν ποταμὸν, ἵσταντο σιωπηλοὶ, περιμένοντες τὸν θάνατον. Οἱ ἀξιωματικοὶ, συναθροισθέντες ἐν ἰδιαιτέρῳ ὀμίλῳ, συνεσκέπτοντο, πλὴν οὐδὲν μέσον σωτηρίας ἀνεύρισκον.

Ἡ ἀπελπισία τοσοῦτον κατέλαβε τοὺς στρατιώτας, ὥστε πλείστοι, ἐκδιούμενοι, ἐρίπτοντο εἰς τὸν ποταμὸν προσπαθοῦντες, πλὴν ματαίως, εἴτε νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην, εἴτε ν' ἀπαλλαχθῶσι ταχύτερον τῶν βασάνων των. Εἰς μάτην οἱ ἀξιωματικοὶ προσεπάθουν νὰ τοὺς ἐμποδίσωσιν· ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ πλείονες τῶν ἐκατὸν εἶχον ἀπωλεσθῆ. Διαρκούσης τότε τῆς φρικτῆς ταύτης ἐκατόμβης ἐνεφανίσθη τρέχων γέρον χωρικός, ὁμοιάζων μᾶλλον πρὸς ἀγριὸν θηρίον, ὅστις, δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμόνων του ἀνέκραξε:

— Σταθῆτε, σταθῆτε, ὑπάρχει ἕνα πέραμα.

Αἱ λέξεις αὗται ἐπενήργησαν μαγικῶς, καὶ ἡ ἀπελπισία ὑπαχώρησε καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐλπίδα. Περιεκύκλωσαν πάντες τὸν χωρικόν, ὁ δὲ ἀρχηγὸς τὸν ἠρώτησεν:

— Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι;

— Εἶμαι ἐντόπιος.

— Λοιπόν, σὺ μὰς ἀκολουθοῦσες πρὸ ὀλίγου καὶ ἐνομίσαμεν ὅτι καταδιωκόμεθα;

— Μάλιστα.
— Πού είνε τὸ πέραμα;
— Ἐπάνω κάτω είνε μία λεύγα δρόμος, ἐκεῖ ἀπὸ τὸ μέρος ποῦ ἤλατε.
— Ἐγνώριζες ὅτι ἡ γέφυρα εἶχε καταστραφῆ;

— Μάλιστα.
— Διατί λοιπὸν μᾶς ἀφήκες νὰ κάμωμεν ὄλον αὐτὸν τὸν δρόμον, χωρὶς αἰτίαν;

— Διὰ τὴν σωτηρίαν σας.
— Πῶς;

Ὁ χωρικός μειδιάσας ἐξηκολούθησεν:

— Σᾶς πῆραν τὸ κατόπιν τώρα, καὶ ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ὥραις τὸ πολὺ τὸ Γερμανικὸν ἰππικὸν θὰ σᾶς προφθάσει. Ἄν ἐσταματούσατε ἀποτόμως εἰς ἐκεῖνο τὸ πέραμα, οἱ ἐχθροὶ θὰ σᾶς ἀνεκάλυπτον καὶ ἀμέσως θὰ ἐσυλλογίζοντο ὅτι εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐπεράσατε τὸ ποτάμι καὶ ὅτι καὶ αὐτοὶ θὰ ἠμποροῦσαν νὰ τὸ περάσουν. Νά, διατί ἀναγκάσθηκα νὰ σᾶς ἀφήσω νὰ προχωρήσετε. Τώρα ἠμπορεῖτε χωρὶς φόβον νὰ ξαναγυρίσετε εἰς τὸ πέραμα, διότι οἱ Γερμανοί, χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν, θ' ἀπατηθοῦν ἀπὸ αὐτὸ τὸ στρατήγημα.

— Ἐχεις δίκαιον, πατριώτα, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης. — Μεταβολή!

Ἐν διαστήματι ὀλιγώτερον τῆς μιᾶς ὥρας οἱ φυγάδες εἶχον διαβῆ τὸν Μεῦσιν καὶ ἔφθασαν πρὸ τῶν προχωμάτων τῆς ἀντίπεραν ὄχθης. Τελευταῖος εἰσῆλθεν εἰς τὸν ποταμὸν ὁ συνταγματάρχης.

— Εὐχαριστῶ, εἶπε τείνων τὴν χεῖρά του πρὸς τὸν χωρικόν.

Ὁ γέρον χαιρετίσας τοὺς φυγάδας ἔσπευδε παρὰ τὰς χλοερὰς ὄχθας τοῦ Μεύσιδος, ἵνα κρυβῆ, ἀλλ' αἰφνης δὴ ἀποσπάσματα Οὐλάνων διέκοψαν αὐτῷ τὴν πορείαν καὶ συλλαβόντες αὐτὸν τὸν ὠδήγησαν πρὸ τῶν Γερμανῶν ἀξιωματικῶν. Ἄλλ' ὁ χωρικός προσεποιεῖτο ἤδη τὸν βωβὸν ἐκφράζων διὰ σημείων ὅτι οὐδὲν ἐννοεῖ, ὅτι οὐδένα εἶδε καὶ ὅτι οὐδὲν ἐγνώριζε.

— Δὲν πρέπει νὰ χάνωμεν καιρὸν, ἐκράυγασε λοχαγός τις. Ἐμπρός καὶ θὰ τὸν ἀναγκάσωμεν νὰ λύσῃ τὴν γλώσσάν του, ὅταν φθάσῃ ἡ κατάλληλος στιγμή.

Καὶ οὕτω μυκτηριζόμενος καὶ δερόμενος ὁ δυστυχὴς γέρον ἠναγκάσθη νὰ τρέχῃ πρὸ τῶν Γερμανῶν ἰππέων. Ἐνίοτε μὴ δυνάμενος νὰ προχωρήσῃ ἔπιπτε κατὰ γῆς καὶ τότε ἐκέντων αὐτὸν διὰ τῶν λογχῶν τῶν ἀνακράζοντες σατυρικῶς:

— Πήδα, Γάλλε.

Τέλος αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐξέλιπον καὶ ἦτο ἀδύνατον νὰ προχωρήσῃ, ἀλλὰ καταβαλὼν ὑπεράνθρωπον ἀγῶνα ἠγέρθη καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ, διότι εὐρίσκοντο πρὸ τοῦ περάματος. Ἐπὶ ἡμίσειαν ἔτι ὤραν ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ, καὶ εἶτα ἔπεσε πελιδνός καὶ ἀναίσθητος κατὰ γῆς. Ἦδη οἱ Γερμανοὶ εἶχον φθάσει εἰς τὸ μέρος ἐν ᾧ ὑπῆρχε ποτε ἡ γέφυρα «Pont de la Fourche», ἐνᾷ τὰ ἴχνη, ἅτινα ἠκολούθησαν, ἔπαυον αἰφνιδίως, ὥσει οἱ Γάλλοι εἰσῆλθον εἰς τὸ ὕδωρ πρὸς τὸ μέρος ἐ-

κεῖνο. Ἐκπληκτοὶ ἔστησαν οἱ Γερμανοὶ τέλος ἀξιωματικὸς τις ἀνεφώνησεν:

— Μᾶς ἠπάτησαν! θὰ ἔκαμον κανὲν στρατήγημα. Θὰ ἐπέστρεψαν ὀπίσω. Ἄς ἐπιστρέψωμεν.

Ἄλλος ὁμοῦ παρετήρησεν ὅτι οὐδὲν ἠδύναντο πλέον ν' ἀνακαλύψωσιν ἐκ τῶν ἰχνῶν, διότι εἶχον ἐξαλειφθῆ ὡς ἐκ τῆς ἐπ' αὐτῶν διαβάσεως τοῦ ἰππικοῦ των καὶ ἄλλος ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ γέρον αἰχμαλώτος θὰ ἐγνώριζε ποῦ ὑπῆρχε τὸ πέραμα, ἀλλ' εἰς τὰς ἐπανειλημμένας ἐρωτήσεις ἀντέταξε βαθυπάτην σιγὴν.

— Τώρα θὰ ἴδωμεν μὲ ἄλλον τρόπον, εἶπεν ὁ ἀρχηγός. Ἐμπρός εἰς τὸ ποτάμι, κτήνος.

Καὶ ἠνάγκασαν τὸν χωρικὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ποταμὸν, ἵνα ἀνακαλύψωσιν τὸ βάθος αὐτοῦ.

Βαθμηδὸν τὸ ὕδωρ ἀνήρχετο μέχρι τῶν γονάτων τοῦ γέροντος, εἶτα μέχρι τῆς ὀσφύος ἤδη εἶχε φθάσει μέχρι τῶν ὤμων του, ἐκεῖνος ὁμοῦ ἐξηκολούθει προχωρῶν.

— Μεταβολή, ἐκράυγασε πρὸς αὐτὸν ὁ ἀρχηγός. Δὲν ὑπάρχει πέραμα ἐκεῖ.

Οὕτω οἱ Γερμανοὶ ἐξηκολούθησαν ἐπαναλαμβάνοντες τὸ πείραμα ἀνὰ ἕκαστον μέτρον.

Καὶ πάλιν ἔφθασαν πρὸ τοῦ περάματος! Ὁ δυστυχὴς γέρον, βεβρεγμένος, τρέμων καὶ αἰμόφυρτος, ἔβαινε παρὰ τὴν ὄχθην.

Ἐγνώριζεν ὅτι οἱ ὑπ' αὐτοῦ σωθέντες, μόλις εἶχον βαδίσει τρεῖς λεύγας!

— Εἰς τὸ νερό! διετάρχη καὶ πάλιν.

Τί ἄλλο ἠδύναντο νὰ πράξῃ; ὤφειλε νὰ ὑπακούσῃ. Καθ' ὅσον προχώρει ἵστατο, ἵνα νομίζωσιν οἱ Γερμανοὶ ὅτι ὁ ποταμὸς ἦτο βαθύτερος, πρὸς τοῦτο δὲ ἐχμηλανε τοσοῦτον, ὥστε τὸ ὕδωρ ἔφθασε μέχρι τῶν ὤμων του. Στραφεὶς ἔριψε βλέμμα ἰκετευτικὸν πρὸς τοὺς ἐχθρούς του, ἀλλ' οὗτοι ἀμειλίχτως ἐκράυγαζον:

— Ἐμπρός.

Ἐτι μᾶλλον χαμηλόνων ὁ δυστυχὴς γέρον προῦχώρει.

— Ἐμπρός, ἔμπρός, τῷ ἐκράυγαζον καὶ πάλιν μανιώδεις οἱ Γερμανοὶ.

Ἐξηκολούθησε προχωρῶν ἕως ὅτου τὸ ὕδωρ τὸν ἐκάλυψεν ἐντελῶς καὶ ἐνᾷ ἠδύναντο νὰ σωθῆ ἀνορθούμενος, προτίμησε νὰ πνιγῆ καὶ σῶσῃ οὕτω τοὺς Γάλλους συμπατριώτας του. Διὰ τελευταίου βλέματος παρετήρησε τὴν γῆν, τὸν ἥλιον, τὸν κόσμον τέλος, δὲν ἐγκατέλιπε καὶ εἶτα ἐβυθίσθη εἰς τὸ ὕδωρ.

Ἡ χαρὰ τῶν Γερμανῶν κατεστάλη πάραυτα, ὁ δ' ἀρχηγός περιλυπὸς ἀνέκραξεν:

— Δὲν ἀνεκαλύψαμεν ἀκόμη τὸ πέραμα καὶ ἐχάσαμεν καὶ τὸν ὁδηγόν μας.

Οἱ Γερμανοὶ, ἐκ νέου ἀπατηθέντες, ἐξηκολούθησαν τὴν ματαιάν πορείαν των, ἐνᾷ τὰ ὕδατα τοῦ Μεύσιδος μετέφερον σιωπηλὰ τὸ πτώμα τοῦ χωρικοῦ, ὅστις διὰ τοῦ ἥρωικοῦ αὐτοῦ θανάτου ἀπέδωσε τὴν σωτηρίαν τῶσων ἀνδρῶν, ἐκπληρώσας οὕτω τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκον του.

[Ἐκ τοῦ ἀγγλικῆ «Tit-Bits»].

ACHILLE

ΤΟΜΟΙ

«Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β', Γ' Δ' καὶ Ε' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῇ Βιβλιοπωλείᾳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' Β' Γ' καὶ Δ' ἔ. τους πρὸς λεπτά 20 ἕκαστον, τοῖ δὲ Ε' καὶ ΣΤ' πρὸς λεπτά 10.

Ἐξεδόθη τὸ Α' τεῦχος τῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

τοῦ λαμπροῦ περιοδικοῦ, οὗτινος ἀγγελία διανεμήθη πρὸ τινος τοῖς συνδρομηταῖς τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

Τὸ Α' τεῦχος περιέχει: Τὸν Ἀθηναῖον Χρυσόσθηραν, διήγημα τοῦ κ. Μιχαὴλ Μητσάκη αὐτοτελές καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νικόλα Σιγαλοῦ, νέου Ἀθηναϊκῆς μυθιστορίας τοῦ κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου. Τιμὴ ἕκαστου τεύχους (ἔξ 96 σελίδων μετ' ἐξωφύλλου) λεπτά 50.

Συνδρομὴ ἔτησίᾳ (24 δεκαπενθήμερα τεύχη) δρ. 10. προπληρωτέα, ἐξάμηνος δρ. 6 προπληρωτέα.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν αἱ αὐτὰ τιμαὶ εἰς χρυσόν. Ἀντὶ 3 μόνον δραχμῶν, τῇ προσθήκῃ τῶν ταχυδρομικῶν, οἱ νέοι ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ δικαιούνται νὰ λάβωσι τὰ προεκδοθέντα τεύχη τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, ὡς καὶ τινὰ ἐξ αὐτῶν κατ' ἐκλογὴν ἀντὶ 25 λεπτῶν ἕκαστον τεύχος.

Τὰ τεύχη ταῦτα, ἀποτελοῦντα τὴν 1ην περίοδον τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, ἀπαρτιζοῦσι σειράν τεσσάρων ὠφελίμων καὶ ἀξιοαναγνώστων ἔργων, ὧν κατὰ μέρος ὑπάρχει ἐν τῇ προεκδοθείσῃ ἀγγελίᾳ.

Συνδρομητὰ ἐγγράφονται παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Κορίννης», ὁδὸς Προαστείου ἀρ. 10, ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ προηγούμενα τεύχη ὡς καὶ τὸ νέον ἐκδοθὲν.

Τοῦ διασήμου ἐξερευνητοῦ τῆς Ἀφρικῆς **Ε. Στάνλεϋ**, οὗ τὸ ὄνομα ἀπὸ ἐτῶν πληρῶς θορύβου τὸν κόσμον

Ἡ ΓΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Σύγγραμμα πλήρες περιγραφῶν τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τῶν ἀγρίων λαῶν, οὗς ἐπεσκέφη, μεταφρασθὲν ὑπὸ Γεωργίου Ἀδρακτά.

Ἐκδίδεται ἐν καλλιτεχνικῷ τόμῳ συγχειμένῳ ἐκ 18 περίπου τυπογραφικῶν φύλλων εἰς σχῆμα μέγα ὄρθρον.

Ἐκαστον ἀντίτυπον τιμᾶται δρ. 3 καὶ ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ φρ. χρ. 4.

MAGAZINE ILLUSTRÉ DE LA FAMILLE

Paraît à Paris le 5 et le 20 de chaque mois

PRIX DES ABONNEMENTS:

Six mois: fr. 9. — Un an: fr. 16.

(Συνδρομητὰ ἐγγράφονται παρ' ἡμῶν).

ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΚΟΛΩΝΙΑ ΚΑΡ. ΚΑΛΥΒΩΚΑ

(4 φαρμακοποιῶ ἐν Πάτραις)

Σπουδαία εὐκαιρία δι' ἅπαναν τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα. Πωλεῖται εἰς φιαλίδια καὶ κατ' ὄκταν.

Παρὰ τῷ ἰδίῳ κατασκευάζεται ὁ θυμαρίσιος τοτικὸς κοθρεπτικὸς Οἶνος μετὰ Κίνας καὶ Κακάου, καθὼς καὶ τοῦ Εὐκαλύπτου ὁ πεφημισμένος ἀντιπυρετικὸς καὶ Κολύμβου, ὁ μόνος; φημιζόμενος κατὰ τῆς διαρροίας. Ἀπόδειξις ἔστω αἱ εἰς χεῖράς του εὐρισκόμεναι συγχαρητήριοι ἐπιστολαὶ διακεκριμένων ἰατρῶν.